سورة القلم

68. സൂറത്തുൽ ഖലം

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 52 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 2

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

نٓۚ وَٱلۡقَلَمِ وَمَا يَسۡطُرُونَ ﴿١﴾

﴾1﴿ 'നൂൻ'.പേന തന്നെയാണ, അവർ (എഴുതി) രേഖപ്പെടുത്തുന്നതും തന്നെയാണ (സത്യം)!

مَآ أَنتَ بِنِعۡمَةِ رَبِّكَ بِمَجۡنُونٖ ﴿٢﴾

﴾2﴿ (നബിയേ) നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ട് നീ ഭ്രാന്തനല്ല.

وَإِنَّ لَكَ لَأَجۡرًا غَيۡرَ مَمۡنُونٖ ﴿٣﴾

﴾3﴿ നിശ്ചയമായും, നിനക്ക് മുറിഞ്ഞുപോകാത്ത [നിരന്തരമായ] പ്രതിഫലവും ഉണ്ട്.

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٖ ﴿٤﴾

﴾4﴿ നിശ്ചയമായും, നീ മഹത്തായ ഒരു സ്വഭാവഗുണത്തോടുകൂടിയാണ് (ഉള്ളത്).

فَسَتُبۡصِرُ وَيُبۡصِرُونَ ﴿٥﴾

﴾5﴿ എന്നിരിക്കെ, വഴിയെ നീ കണ്ടറിയുന്നതാണ്; അവരും കണ്ടറിയും:

بِأَييِّكُمُ ٱلۡمَفۡتُونُ ﴿٦﴾

﴾6﴿ നിങ്ങളിൽ ആരിലാണ് കുഴപ്പം പിടിപെട്ടവൻ (ഉള്ളത്) എന്ന്!

﴾1﴿ نٓ 'നൂൻ' وَٱلۡقَلَمِ പേന തന്നെയാണ وَمَا يَسۡطُرُونَ അവർ രേഖപ്പെ
ടുത്തുന്ന (എഴുതുന്ന)തും തന്നെയാണ ﴾2﴿ مَآ أَنتَ നീ അല്ല بِنِعۡمَةِ رَبِّكَ നിന്റെ
റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ട് بِمَجۡنُونٖ ഭ്രാന്തൻ ﴾3﴿ وَإِنَّ لَكَ നിശ്ചയമായും നിന
ക്കുണ്ട് താനും لَأَجۡرًا പ്രതിഫലം غَيۡرَ مَمۡنُونٖ മുറിക്കപ്പെടാത്ത, മുറിയാത്ത,
ദാക്ഷിണ്യം എടുത്തുപറയപ്പെടാത്ത (ഉദാരമായ) ﴾4﴿ وَإِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ
لَعَلَىٰ خُلُقٍ ഒരു സ്വഭാവഗുണത്തോടുകൂടിയാണ്, സ്വഭാവത്തിൽ തന്നെ عَظِيمٖ മഹ
ത്തായ ﴾5﴿ فَسَتُبۡصِرُ എന്നാൽ (അതിനാൽ) വഴിയെ നീ കണ്ടറിയും وَيُبۡصِرُونَ
അവരും കണ്ടറിയും ﴾6﴿ بِأَييِّكُمُ നിങ്ങളിൽ ആരിലാണ് ٱلۡمَفۡتُونُ കുഴപ്പം പിടിപെ
ട്ടവൻ (ചിത്തഭ്രമമുള്ളവൻ)

ആരംഭത്തിൽ കാണുന്ന ن (നൂൻ) പോലെയുള്ള കേവലാക്ഷരങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇതിന് മുമ്പ് പല പ്രാവശ്യം നാം സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ സാക്ഷാൽ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണെന്ന് അല്ലാഹുവിനറിയാമെന്നത്രെ അതിന്റെ ചുരുക്കം.

നബി തിരുമേനിﷺയെപ്പറ്റി മുശ്‌രിക്കുകൾ പല ആരോപണങ്ങളും പുറപ്പെടുവിക്കാറുണ്ടല്ലോ. അക്കൂട്ടത്തിൽ ചിലതാണ് ഭ്രാന്തനെന്നും, ജിന്നിന്റെ ബാധ ഏറ്റവനാണെന്നും മറ്റും. ഈ ആരോപണത്തെ അല്ലാഹു ഖണ്ഡിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, തിരുമേനി അല്ലാഹുവിനാൽ അനുഗൃഹീതനാണെന്നും, അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഉന്നതസ്ഥാനമുള്ള ആളാണെന്നും, വളരെ മഹത്തായ സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യത്തോടുകൂടിയ ആളാണെന്നും അസിന്നഗ്ധമായി പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 5 ഉം 6 ഉം വചനങ്ങളിൽ കാണുന്ന പ്രവചനം അധികം താമസിയാതെ- ഇസ്‌ലാമിന്റെ വിജയത്തോടുകൂടി- പുലരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതെ, കുഴപ്പം പിടിപെട്ടത് നബിﷺക്കല്ലെന്നും, അവർക്കുതന്നെയാണെന്നും അവർക്ക് ബോധ്യമായി.

പേനകൊണ്ടും, പേന ഉപയോഗിച്ചു എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യങ്ങൾ -അല്ലെങ്കിൽ ലിഖിതങ്ങൾ -കൊണ്ടും സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു മുശ്‌രിക്കുകളെ ഖണ്ഡിച്ചത്. പേനക്കും എഴുത്തിനും അല്ലാഹു കല്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്രാധാന്യത്തെ ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നബി തിരുമേനിﷺക്ക് ഒന്നാമതായി അവതരിച്ച ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങളിൽതന്നെ علم بالقلم (അവൻ പേനകൊണ്ട് പഠിപ്പിച്ചു) എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണ്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഏത് വസ്തുവെ കൊണ്ടും അവന് സത്യം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും, സത്യത്തിനായി അവൻ ഉപയോഗിച്ച വസ്തുക്കളെപ്പറ്റി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അവ ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തരത്തിൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതും, ചിന്തക്ക് വിഷയമാകേണ്ടതുമായിരിക്കും. 'പേന' (القلم) കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം, മനുഷ്യന്റെ കർമങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ഉപകരണം ഏതോ അതാണ്- എന്നും, അവൻ 'എഴു

തുന്നത്' (ما يسطرون) എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മലക്കുകൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന കർമരേഖകളാണ് എന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, നാം ആദ്യം സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, മനുഷ്യർ എഴുതുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന പേനകളും, അവർ എഴുതുന്ന ലിഖിതങ്ങളുമാണ് ഉദ്ദേശ്യം എന്നുള്ള അഭിപ്രായമാണ് കൂടുതൽ വ്യക്തവും യുക്തവുമായിക്കാണുന്നത്. الله اعلم

നബി തിരുമേനിﷺയുടെ സ്വഭാവഗുണം അങ്ങേഅറ്റം ഉൽകൃഷ്ടവും മാതൃകാപരവുമായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിന് അല്ലാഹു നൽകിയ മഹത്തായ ഒരു സാക്ഷിപത്രമാണ് 4 -ാം വചനം. തിരുമേനിയുടെ എതിരാളികൾ പോലും അവിടുത്തെ സൽസ്വഭാവത്തെ പ്രശംസിക്കുമായിരുന്നു. 'സൽസ്വഭാവങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുവാൻവേണ്ടിത്തന്നെയാണ് എന്നെ നിയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്' എന്ന് തിരുമേനി അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. തിരുമേനിയുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ച ഒരാളോട് ആഇശാഃ (റ) പറഞ്ഞത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: 'തിരുമേനിയുടെ സ്വഭാവം ക്വുർആനായിരുന്നു.' (അ; ന.) സൽസ്വഭാവമായി ക്വുർആനിൽ എന്തെല്ലാം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടോ അതെല്ലാം തിരുമേനിയിൽ സമ്മേളിച്ചിരുന്നു- അഥവാ ക്വുർആൻ വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന സൽസ്വഭാവങ്ങളുടെ പ്രാവർത്തികമാതൃകയായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ ജീവിതം- എന്ന് താൽപര്യം. ഹദീഥ്ഗ്രന്ഥങ്ങളും, ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും പരിശോധിച്ചാൽ ഇതിന് ധാരാളക്കണക്കിൽ ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. അവ ഏറെക്കുറെ പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതുമാണ്. പക്ഷേ, കാലക്രമേണ മുസ്‌ലിം സമുദായം തിരുമേനിയുടെ സ്വഭാവഗുണങ്ങളെ മാതൃകയാക്കുന്നതിൽനിന്ന് അകന്നകന്ന് പോയിരിക്കയാണ്. അതിന്റെ തിക്തഫലം സമുദായം ആകമാനം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിൽ ശരണം!

ആഇശഃ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അഹ്മദ് (റ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീഥിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ സമരം നടത്തുന്ന അവസരത്തിലല്ലാതെ ഒരു ഭൃത്യനെയാകട്ടെ, സ്ത്രീയെയാകട്ടെ, മറ്റാരെയെങ്കിലുമാകട്ടെ തിരുമേനി അടിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. രണ്ട് കാര്യങ്ങൾക്കിടയിൽ തിരുമേനിയോട് അഭിപ്രായം അന്വേഷിച്ചാൽ രണ്ടിൽ വെച്ച് കൂടുതൽ സൗകര്യപ്രദമായത് ഏതോ അതല്ലാതെ അവിടുന്ന് തിരഞ്ഞെടുക്കുകയില്ല- അത് കുറ്റകരമായാലൊഴികെ. കുറ്റകരമാണെങ്കിലോ, മറ്റെല്ലാവരെക്കാളും അധികം അതിൽനിന്ന് അകന്ന് നിൽക്കുന്നവനുമായിരിക്കും തിരുമേനി. അല്ലാഹു ബഹുമാനിച്ച വല്ല കാര്യവും അപമാനിക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം അവിടെ, അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി പ്രതികാരം നടത്തുമെന്നല്ലാതെ, സ്വന്തം കാര്യത്തിനു വേണ്ടി ആരോടും അവിടുന്ന് പ്രതികാരം ചെയ്യുകയില്ല.'

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعْلَمُ بِٱلْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾

﴿7﴾ നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബ് അവന്റെ മാർഗം വിട്ടു പിഴച്ചു പോയവരെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു; സൻമാർഗം പ്രാപിച്ചവരെപ്പറ്റിയും അവൻ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്.

فَلَا تُطِعِ ٱلْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾

﴿8﴾ ആകയാൽ, വ്യാജമാക്കുന്നവരെ നീ അനുസരിക്കരുത്

وَدُّوا۟ لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾

﴿9﴾ നീ മയപ്പെടുത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ (നന്നായിരുന്നു) എന്ന് അവർ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്; എന്നാൽ അവരും മയപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു.

﴿7﴾ إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് هُوَ أَعْلَمُ അവൻ ഏറ്റവും (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ് بِمَن ضَلَّ പിഴച്ച (തെറ്റിയ)വരെപ്പറ്റി عَن سَبِيلِهِ അവന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന്, മാർഗം വിട്ട് وَهُوَ أَعْلَمُ അവൻ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനുമാണ് بِٱلْمُهْتَدِينَ നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചവരെപ്പറ്റി ﴿8﴾ فَلَا تُطِعِ ആകയാൽ നീ അനുസരിക്കരുത് ٱلْمُكَذِّبِينَ വ്യാജമാക്കുന്നവരെ ﴿9﴾ وَدُّوا അവർ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്, താൽപര്യപ്പെടുകയാണ് لَوْ تُدْهِنُ നീ മയപ്പെടുത്തി (വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തു- മിനുക്കുനയം സ്വീകരിച്ചു) എങ്കിൽ എന്ന് فَيُدْهِنُونَ എന്നാൽ അവർ മയപ്പെടുത്തുന്നതാണ്

മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കാതിരിക്കുക, അവരുടെ ദുരാചാരങ്ങളെ കുറ്റപ്പെടുത്താതിരിക്കുക എന്നിങ്ങനെ ഒരു അനുരഞ്ജന നയം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് നബി തിരുമേനിﷺ അവിടുത്തെ പ്രബോധനരീതി അൽപം മയപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം, അവർ തങ്ങളുടെ എതിർപ്പിൽ വിട്ടുവീഴ്ചചെയ്യുകയും, തിരുമേനിയെയും അനുയായികളെയും അവരുടെ പാട്ടിന് വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യാം എന്ന് അവർ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, സത്യസിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ വിട്ടുവീഴ്ചക്ക് പഴുതില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ആ ആഗ്രഹം വകവെച്ചുകൊടുക്കരുതെന്ന് അല്ലാഹു നബിﷺയെ ഉണർത്തുകയാണ്. മതപ്രബോധനത്തെ വ്യാജമാക്കുന്നവരെ അനുസരിക്കരുതെന്നും, സത്യത്തിൽ വിട്ടുവീഴ്ചചെയ്ത് അതിനെ കളങ്കപ്പെടുത്തിക്കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ് അവരെന്നും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ ചില നീച സ്വഭാവങ്ങളെ അല്ലാഹു തുറന്നുകാട്ടുന്നു. അത്തരം സ്വഭാവങ്ങളുള്ളവരുടെ ഇംഗിതങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും വഴങ്ങരുതെന്ന് വീണ്ടും നബി ﷺയെ ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു:-

وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴿١٠﴾	﴾10﴿ അധികമായി സത്യം ചെയ്യുന്നവനും, നിന്ദ്യനുമായ ഒരാളെയും നീ അനുസരിക്കരുത്.
هَمَّازٍ مَّشَّآءٍ بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾	﴾11﴿ കുത്തുവാക്ക് പറയുന്നവനും, ഏഷണിയുമായി നടക്കുന്നവനും,-
مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾	﴾12﴿ നല്ല കാര്യത്തിന് തടസ്സക്കാരനും, അതിക്രമിയും, മഹാപാപിയും,-
عُتُلٍّ بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾	﴾13﴿ അതിനുപുറമെ, ക്രൂരനും, ദുഷ്കീർത്തി നേടിയവനും (അഥവാ ശരിയായ പിതാവില്ലാത്തവനും),-
أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾	﴾14﴿ (അതെ) അവൻ സ്വത്തും മക്കളുമുള്ളവനായതിനാൽ!
إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَٰتُنَا قَالَ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾	﴾15﴿ അവന് നമ്മുടെ 'ആയത്തു'കൾ [വേദലക്ഷ്യങ്ങൾ] ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ അവൻ പറയും: 'പൂർവ്വികൻമാരുടെ പുരാണകഥകളാണ് (അവ)' എന്ന്.
سَنَسِمُهُۥ عَلَى ٱلْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾	﴾16﴿ വഴിയെ അവന് നാം (ആ) തുമ്പിക്കൈക്ക് (അഥവാ നീണ്ട മൂക്കിന്) അടയാളം വെച്ചേക്കും!

﴾10﴿ وَلَا تُطِعْ നീ അനുസരിക്കയും ചെയ്യരുത് كُلَّ حَلَّافٍ അധികമായി സത്യം ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരെയും (ഒരാളെയും) مَّهِينٍ നിന്ദ്യനായ, നിസ്സാരനായ ﴾11﴿ هَمَّازٍ കുത്തുവാക്ക് പറയുന്നവൻ, കുറ്റവും കുറവും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ مَّشَّآءٍ നടക്കുന്നവൻ بِنَمِيمٍ ഏഷണിയുമായി ﴾12﴿ مَّنَّاعٍ തടസ്സമുണ്ടാക്കുന്ന (മുടക്കം ചെയ്യുന്ന)വൻ لِّلْخَيْرِ നൻമയെ, നല്ല കാര്യത്തിന് مُعْتَدٍ അതിക്രമി, അതിരുകടന്നവൻ أَثِيمٍ മഹാപാപി ﴾13﴿ عُتُلٍّ ക്രൂരൻ, ദുഷ്ടൻ بَعْدَ ذَٰلِكَ

അതിനുശേഷം (പുറമെ) زَنِيمٍ കുപ്രസിദ്ധി നേടിയവൻ (വ്യഭിചാരപുത്രൻ- ജാര സന്താനം- അന്യകുടുംബത്തോട് ഒട്ടിച്ചേർന്നവൻ) ﴾14﴿ أَن كَانَ അവൻ ആയതിനാൽ ذَا مَالٍ ധനമുള്ളവൻ وَبَنِينَ മക്കളും, പുത്രൻമാരും ﴾15﴿ إِذَا تُتْلَىٰ ഓതിക്കൊടുക്കപ്പെടുന്നതായാൽ عَلَيْهِ അവന് ءَايَٰتُنَا നമ്മുടെ ആയത്ത് (ലക്ഷ്യം- ദൃഷ്ടാന്തം)കൾ قَالَ അവൻ പറയും أَسَٰطِيرُ പുരാണങ്ങൾ, പഴങ്കഥകൾ ٱلْأَوَّلِينَ പൂർവ്വികൻമാരുടെ ﴾16﴿ سَنَسِمُهُۥ (വഴിയെ- അടുത്തു) നാമവന് അടയാളം വെക്കും عَلَى ٱلْخُرْطُومِ തുമ്പിക്കൈക്ക് (മൂക്കിന്)

أن كان ذا مال وبنين (അവൻ സ്വത്തും മക്കളുമുള്ളവനായതിനാൽ) എന്ന വാക്യം ഏതിന് കാരണമായിട്ടാണ് നിലകൊള്ളുന്നതെന്ന് പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അത് രണ്ട് മൂന്ന് പ്രകാരത്തിലാകുവാൻ സാദ്ധ്യത കാണാം.

(1) പത്താം വചനത്തിലെ لا تطع (നീ അനുസരിക്കരുത്) എന്ന നിരോധ ക്രിയയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാവാം. മേൽപ്രസ്താവിച്ച ദുർഗുണങ്ങളുള്ളവർ സ്വത്തും മക്കളും അധികമുള്ളവരാണെന്നുവെച്ച് അവരെ അനുസരിച്ചു പോകരുത് എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ ഉദ്ദേശ്യം. ഇതാണ് കൂടുതൽ വ്യക്തമായി തോന്നുന്നത്.

(2) മേൽകണ്ട ദുർഗുണങ്ങൾ അവരിൽ ഉണ്ടായിത്തീരുവാനുള്ള കാരണമാവാം. അതായത്, ഇത്രയും നികൃഷ്ടമായ സ്വഭാവങ്ങൾ അവരിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ കാരണം, അവർക്ക് കുറേ സ്വത്തും, മക്കളും ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണ്.

(3) 15 -ാം വചനത്തിലെ قال (അവൻ പറയും) എന്ന ക്രിയയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതുമാവാം. ചിലർ അങ്ങിനെയും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവർക്ക് വേദവാക്യങ്ങൾ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ അത് പഴഞ്ചൻ വർത്തമാനമാണെന്ന് പറഞ്ഞു പരിഹസിച്ചു തള്ളുവാൻ കാരണം അവർക്ക് ധനവും മക്കളും ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണ് എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ സാരം.

അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളെ വ്യാജവും പഴഞ്ചനുമാക്കിത്തള്ളുന്ന ദുഷ്ടൻമാരുടെ എട്ടൊമ്പത് സ്വഭാവങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു എടുത്തുകാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നുമാത്രം ഒരാളിൽ ഉണ്ടായാൽ തന്നെ അതവനെ അങ്ങേഅറ്റം ദുഷിപ്പിക്കുവാൻ പോരുന്നതാണെന്ന് കാണാം. എന്നിരിക്കെ, എല്ലാംകൂടി ഒരാളിൽ സമ്മേളിക്കുന്നപക്ഷം, അവൻ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മനുഷ്യരൂപിയാണെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ പൈശാചിക സ്വഭാവിയായിരിക്കും. നന്നായിത്തീരുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷക്ക് പിന്നെ അവകാശമില്ല. മാത്രമല്ല, അവനുമായി സഹവാസബന്ധം പുലർത്തുന്നവരെ അവൻ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. സ്ഥാനത്തും, അസ്ഥാനത്തും സത്യം ചെയ്യുന്ന പതിവ് കളവുപറയുന്നവരുടെ

ലക്ഷണമാകുന്നു. നേരായ കാര്യത്തിൽപോലും അത്യാവശ്യഘട്ടത്തിലല്ലാതെ സത്യം ചെയ്യുന്നത് നന്നല്ല. അധികമായി സത്യം ചെയ്യാൻ മുതിരുന്നവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം തങ്ങൾ പറയുന്ന കാര്യം ശ്രോതാവിനെക്കൊണ്ട് വിശ്വസിപ്പിക്കലായിരിക്കുമല്ലോ. തങ്ങളെപ്പറ്റി മറ്റുള്ളവർക്ക് വിശ്വാസമില്ലെന്ന് അവർക്ക് തന്നെ തോന്നിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. തുടർന്നുപറഞ്ഞിട്ടുള്ള ദുർഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു വിശദീകരണത്തിന്റെ ആവശ്യം കാണുന്നില്ല.

'അതിന്നുപുറമെ കുപ്രസിദ്ധിനേടിയവനും (بعد ذلك زنيم)' എന്നുള്ള അവസാനത്തെ വിശേഷണം മേൽപറഞ്ഞ എല്ലാ ദുർഗുണങ്ങൾക്കും മകുടം ചാർത്തുന്ന ഒന്നത്രെ. ഇബ്നുകഥീർ (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ زنيم ('സനീം) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം നീചത്വത്തിൽ കുപ്രസിദ്ധി നേടിയവൻ എന്നാണെങ്കിലും വ്യഭിചാരത്തിൽ ജനിച്ചത് നിമിത്തം സ്വന്തം തറവാടില്ലാതെ ഏതെങ്കിലും ഒരു തറവാട്ടിലെ വ്യക്തിയുമായി പിതൃപുത്രബന്ധം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടവൻ- അഥവാ ജാരസന്താനം- എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലാണ് ആ പദം അധികം ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. ജാരസന്താനമായി ജനിച്ചത് അവന്റെ കുറ്റമല്ലെങ്കിലും, ചീത്തയായ ബീജത്തിൽനിന്ന് ജനിച്ചവരിൽനിന്ന് മേൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലുള്ള ദുഷിച്ച സമ്പ്രദായങ്ങൾ പ്രകടമാകുന്നത് സ്വാഭാവികമായിരിക്കും. ഒരു പക്ഷേ , പ്രകടമായില്ലെങ്കിലും അവനുള്ള കാലത്തോളം നീങ്ങിപ്പോകാത്ത ഒരു ദുഷ്കീർത്തിയാണല്ലോ അത്. ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നതുപോലെ, ഇത് വലീദുബ്നു മുഗീറഃയെയോ മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിയെയോ പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയായിരുന്നാലും അല്ലെങ്കിലും ശരി, ഇത്തരക്കാരെ വിശ്വസിക്കുവാനും അനുസരിക്കുവാനും പാടില്ലെന്നത്രെ അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ ഉപദേശിക്കുന്നത്.

അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങളും സന്ദേശങ്ങളും ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ അവ പഴഞ്ചനാണെന്നും കെട്ടുകഥകളാണെന്നും പറഞ്ഞു ധിക്കരിക്കുവാനും, പരിഹസിക്കുവാനും ധാർഷ്ട്യം കാണിക്കുന്ന ഇത്തരക്കാരെ അടുത്തഭാവിയിൽ അല്ലാഹു കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുകയും, എല്ലാവർക്കും പരസ്യമായി കാണത്തക്കവിധം സ്ഥിരമായ ഒരു അടയാളം അവരുടെ മുഖത്ത്- മൂക്കത്ത്- അടയാളപ്പെടുത്തി അപമാനിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് അവസാനമായി (16 -ാം വചനത്തിൽ) താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. 'ആ നീണ്ടമൂക്ക്' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ പരിഹാസപൂർവ്വം പ്രയോഗിച്ചതത്രെ 'തുമ്പിക്കൈ (الخرطوم)' എന്ന വാക്ക്.

إِنَّا بَلَوْنَٰهُمْ كَمَا بَلَوْنَآ أَصْحَٰبَ ٱلْجَنَّةِ

﴾17﴿ നാം, (ആ) തോട്ടക്കാരെ പരീക്ഷണം നടത്തിയതുപോലെ, ഇവരെ (യും) നാം പരീക്ഷണം ചെയ്തിരിക്കയാണ്:

إِذۡ أَقۡسَمُواْ لَيَصۡرِمُنَّهَا مُصۡبِحِينَ ﴿١٧﴾

അതായത്, പ്രഭാതവേളയിലായി രിക്കെ തങ്ങൾ നിശ്ചയമായും അത് [തോട്ടത്തിലെ ഫലങ്ങൾ] മുറിച്ചെടു ക്കുന്നതാണെന്ന് അവർ സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം.

وَلَا يَسۡتَثۡنُونَ ﴿١٨﴾

﴾18﴿ അവർ ഒഴിവാക്കിപ്പ റഞ്ഞിരുന്നതുമില്ല.

﴾17﴿ إِنَّا بَلَوۡنَٰهُمۡ നിശ്ചയമായും നാം അവരെ പരീക്ഷണം ചെയ്തിരിക്കയാണ് كَمَا بَلَوۡنَآ നാം പരീക്ഷണം ചെയ്തതുപോലെ أَصۡحَٰبَ ٱلۡجَنَّةِ തോട്ടക്കാരെ إِذۡ أَقۡسَمُواْ അവർ സത്യം ചെയ്ത സന്ദർഭം لَيَصۡرِمُنَّهَا നിശ്ചയമായും അവർ അത് മുറിച്ചെടുക്കും (ഫലം പറിക്കും) എന്ന് مُصۡبِحِينَ അവർ പ്രഭാതവേളയിലായിരിക്കെ ﴾18﴿ وَلَا يَسۡتَثۡنُونَ അവർ ഒഴിവാക്കി പറഞ്ഞതുമില്ല.

ഈ വചനങ്ങളിൽ ഉദാഹരിച്ചു പറഞ്ഞ തോട്ടക്കാർ ഏതാണെന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തിപ്പറയുവാൻ നമുക്ക് സാദ്ധ്യമല്ല. യമനിലുള്ള ഒരു തോട്ടക്കാരെപ്പറ്റിയാണെന്നും, അറബികൾക്ക് അവരെക്കുറിച്ച് കേട്ടറിവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. സംഭവത്തിന്റെ സാമാന്യരൂപം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: സദ്വൃത്തനും, ഉദാരശീലനുമായിരുന്ന ഒരാളുടെതായിരുന്നു തോട്ടം, തോട്ടത്തിലെ ഫലങ്ങൾ പറിച്ചെടുക്കുമ്പോൾ അതിൽനിന്ന് ഒരംശം അദ്ദേഹം സാധുക്കൾക്ക് ദാനം കൊടുക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഫലം പറിച്ചെടുക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അതിനുവേണ്ടി പാവങ്ങളും ദരിദ്രൻമാരും ഒരുമിച്ചുകൂടുമായിരുന്നു. പിതാവിന്റെ മരണശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കൾ രംഗത്തുവന്നു. പിതാവിന്റെ നില തുടരുവാൻ അവർ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. രാത്രി വെളുപ്പാൻ കാലത്ത് ആരും അറിയാത്ത ഫലം പറിച്ചെടുക്കുവാൻ അവർ ഗൂഢമായി തമ്മിൽ പറഞ്ഞുറച്ചു. അങ്ങനെ അവർ തോട്ടത്തിൽ ചെന്നുനോക്കുമ്പോൾ തോട്ടം അതാ ഒരത്യാഹിതം ബാധിച്ചു നിശ്ശേഷം നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു; അവർ തീരാദുഃഖത്തിലും സങ്കടത്തിലുമായിത്തീർന്നു. ഇതാണ് ചുരുക്കം. സംഭവത്തിന്റെ രൂപവും, അതിലടങ്ങിയ പാഠവും ക്വുർആന്റെ വാക്യങ്ങളിൽനിന്ന്തന്നെ സ്പഷ്ടമാണ്. എന്നിരിക്കെ, തോട്ടം എവിടെയായിരുന്നുവെന്നും മറ്റും അറിയുന്നതിൽ പ്രത്യേക പ്രയോജനമൊന്നും ഇല്ല.

ولا يستثنون (അവർ ഒഴിവാക്കിപ്പറഞ്ഞിരുന്നതുമില്ല) എന്ന വാക്യം രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാറുണ്ട്.

(1) അതികാലത്ത് ആരും അറിയാതെ ഫലം പറിച്ചെടുക്കണമെന്ന് അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞുറച്ചപ്പോൾ 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ (إن شاء الله)' എന്നോ മറ്റോ

അവർ പറയുകയുണ്ടായില്ല. തങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ തങ്ങൾക്ക് തന്നെ കഴിയുമെന്ന് അവർ ധരിച്ചുകളഞ്ഞു. അഥവാ അല്ലാഹുവി നെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം അവർക്ക് ഉണ്ടായില്ല എന്ന് സാരം. വ്യാഖ്യാതാക്ക ളിൽ അധികപക്ഷവും ഈ വ്യാഖ്യാനമാണ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

(2) സാധുജനങ്ങൾക്ക് അൽപഭാഗമെങ്കിലും ഒഴിവാക്കിക്കൊടുത്ത് ബാക്കി തങ്ങൾക്ക് എടുക്കാമെന്ന് നിശ്ചയിക്കാതെ മുഴുവൻ ഫലങ്ങളും തങ്ങൾതന്നെ എടുക്കുമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ തീരുമാനം.

فَطَافَ عَلَيۡهَا طَآئِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمۡ نَآئِمُونَ ﴿١٩﴾

《19》 എന്നിട്ട്, അവർ ഉറങ്ങുന്നവരായിക്കൊണ്ടിരിക്കെ, നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു (ശിക്ഷാ) ബാധ അതിന്റെ [തോട്ടത്തിന്റെ] മേൽ ബാധിച്ചു.

فَأَصۡبَحَتۡ كَٱلصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾

《20》 അങ്ങനെ, പ്രഭാതവേളയിൽ അത് മുറിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടതു പോലെ ആയിത്തീർന്നു.

《19》 فَطَافَ എന്നിട്ട് ചുറ്റി, വലയം ചെയ്തു, സഞ്ചരിച്ചു (ബാധിച്ചു) عَلَيۡهَا അതിൻമേൽ, അതിന് طَآئِفٌ ഒരു ബാധ (ശിക്ഷാവലയം) مِّن رَّبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് وَهُمۡ അവർ ആയിരിക്കെ نَآئِمُونَ ഉറങ്ങുന്നവർ 《20》 فَأَصۡبَحَتۡ അങ്ങനെ അത് പ്രഭാതത്തിലായി كَٱلصَّرِيمِ മുറിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, ഇരുളിയ രാത്രിപോലെ

രാത്രി അവരെല്ലാം ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ഒരു വമ്പിച്ച ആപത്ത് തോട്ടത്തിന് ബാധിച്ചു. അത് വമ്പിച്ച ചുഴലിക്കാറ്റായിരുന്നുവെന്നും, ഇടിത്തീയോ മറ്റോ ആയിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായിരുന്നാലും തോട്ടം മുഴുക്കെ നശിച്ചുപോയി. كالصريم എന്ന വാക്കിന് 'മുറിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടതുപോലെ' എന്നും, ഇരുട്ടിയ രാത്രിപോലെ എന്നും അർത്ഥം പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഫലങ്ങളെല്ലാം നശിച്ചുപോയി എന്ന് ഒന്നാമത്തേതിനും, തോട്ടം കത്തിക്കരിഞ്ഞ് കരിവർണമായി എന്ന് രണ്ടാമത്തേതിനും സാരമായിരിക്കുന്നതാണ്.

فَتَنَادَوْا۟ مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾	﴿21﴾ എന്നാൽ, പ്രഭാതവേളയിൽ അവർ അന്യോന്യം വിളിച്ചു പറഞ്ഞു:-
أَنِ ٱغْدُوا۟ عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَـٰرِمِينَ ﴿٢٢﴾	﴿22﴾ 'നിങ്ങൾ (ഫലങ്ങൾ) മുറിച്ചെടുക്കു (വാൻ ഉദ്ദേശിക്കു)ന്നവരാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ കൃഷിസ്ഥലത്ത് നിങ്ങൾ കാലത്ത് വരുവിൻ' എന്ന്
فَٱنطَلَقُوا۟ وَهُمْ يَتَخَـٰفَتُونَ ﴿٢٣﴾	﴿23﴾ അങ്ങനെ, അവർ പതുക്കെപ്പറഞ്ഞും കൊണ്ടുപോയി:-
أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا ٱلْيَوْمَ عَلَيْكُم مِّسْكِينٌ ﴿٢٤﴾	﴿24﴾ 'നിശ്ചയമായും അതിൽ [തോട്ടത്തിൽ] ഒരു സാധുവും ഇന്ന് നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ പ്രവേശിക്കരുത്' എന്ന്.
وَغَدَوْا۟ عَلَىٰ حَرْدٍ قَـٰدِرِينَ ﴿٢٥﴾	﴿25﴾ (സാധുക്കളെ) മുടക്കം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നവരായും കൊണ്ട് അവർ കാലത്ത് വരുകയും ചെയ്തു.
فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوٓا۟ إِنَّا لَضَآلُّونَ ﴿٢٦﴾	﴿26﴾ അങ്ങനെ, അത് [തോട്ടം] കണ്ടപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും നാം, പിഴച്ചവരാകുന്നു!-
بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾	﴿27﴾ '(അത്രയുമല്ല) പക്ഷേ, നാം വിലക്കപ്പെട്ടവരാണ് [സർവ്വം നഷ്ടപ്പെട്ടവരാണ്]!'

﴿21﴾ فَتَنَادَوْا۟ എന്നാൽ (എന്നിട്ട്) അവർ അന്യോന്യം വിളിച്ചു (പറഞ്ഞു) مُصْبِحِينَ പ്രഭാതവേളയിലായും കൊണ്ട് ﴿22﴾ أَنِ ٱغْدُوا۟ നിങ്ങൾ കാലത്ത് വരുവിൻ എന്ന് عَلَىٰ حَرْثِكُمْ നിങ്ങളുടെ വിളക്കൽ (കൃഷിസ്ഥലത്ത്) إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ صَـٰرِمِينَ മുറിച്ചെടുക്കുന്നവർ ﴿23﴾ فَٱنطَلَقُوا۟ അങ്ങനെ അവർ പോയി وَهُمْ അവർ يَتَخَـٰفَتُونَ ഒളിച്ചു (പതുക്കെ) പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ﴿24﴾ أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا നിശ്ചയമായും അതിൽ കടക്കരുതെന്ന് ٱلْيَوْمَ ഇന്ന് عَلَيْكُم നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ مِّسْكِينٌ ഒരു സാധുവും, പാവപ്പെട്ടവൻ ﴿25﴾ وَغَدَوْا۟ അവർ (കാലത്ത്) പോകു

കയും ചെയ്തു عَلَىٰ حَرْدٍ മുടക്കം ചെയ്യാൻ, ഉത്സാഹത്തോടെ, കോപത്തോടെ, ഊക്കോടെ قَـٰدِرِينَ കഴിവുള്ളവരായിക്കൊണ്ട് ﴾26﴿ فَلَمَّا رَأَوْهَا എന്നിട്ട് അവരത് കണ്ടപ്പോൾ قَالُوٓا۟ അവർ പറഞ്ഞു إِنَّا لَضَآلُّونَ നിശ്ചയമായും നാം വഴിപിഴച്ചവരാണ്, തെറ്റിപ്പോയവരാണ് ﴾27﴿ بَلْ نَحْنُ പക്ഷേ (അത്രയുമില്ല) നാം مَحْرُومُونَ വിലക്ക (മുടക്ക- തടയ- നഷ്ട)പ്പെട്ടവരാണ്, നിർഭാഗ്യരാണ്

പ്രഭാതമായപ്പോഴേക്കും പരസ്പരം വിളിച്ചും ക്ഷണിച്ചുംകൊണ്ട് അവർ പതുക്കെപ്പുറപ്പെട്ടു. ഇക്കുറി സാധുക്കൾക്ക് തോട്ടത്തിൽവന്ന് ധർമം വാങ്ങുവാനുള്ള അവസരം ഇല്ലാതാക്കാൻ കഴിയുമെന്ന വിചാരത്തോടെ അവർ ഉത്സാഹപൂർവം തോട്ടത്തിൽ വന്നെത്തി. നോക്കുമ്പോൾ തോട്ടം ആകെ നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു! നമുക്ക് പിഴവു പറ്റിയിരിക്കുന്നു. സ്ഥലം മാറിപ്പോയിരിക്കുന്നു എന്നൊക്കെ ആദ്യം അവർക്കുതോന്നി. ഏറെത്താമസിയാതെ കാര്യം മനസ്സിലായി. അയ്യോ! നമുക്ക് സർവം നഷ്ടപ്പെട്ടുവല്ലോ! നാം ഭാഗ്യംകെട്ടവരായല്ലോ! നമ്മുടെ ദുർവിചാരം നമ്മെ അപകടത്തിലാക്കിയല്ലോ! എന്നിങ്ങനെ വിലപിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

25 -ാം വചനത്തിന് സാധുക്കളെ മുടക്കം ചെയ്യാൻ കഴിവുള്ളവരായുംകൊണ്ട് -അഥവാ കഴിയുമെന്ന ഭാവത്തിൽ- അവർ പോയി എന്നും, ഉദ്ദേശ്യം നിവൃത്തിപ്പാൻ വേണ്ടുന്ന കഴിവോടുകൂടി വളരെ ഉത്സാഹപൂർവ്വം പോയി എന്നും മറ്റും അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എല്ലാം സാരത്തിൽ പരസ്പരം യോജിക്കുന്നതുതന്നെ. തോട്ടത്തിന്റെ സ്ഥിതി കണ്ടപ്പോൾ അവർ إنا لضالون (നാം വഴിപിഴച്ചവരാണ്) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യംനമുക്ക് വഴിപിഴച്ചു സ്ഥലം മാറിപ്പോയിരിക്കുന്നു എന്നും, സാധുക്കളെ തടയുവാൻ നാമെടുത്ത നടപടി തെറ്റായിപ്പോയി- അഥവാ അതിന്റെ അനന്തരഫലമാണിത് -എന്നും ആകാവുന്നതാണ്. والله اعلم

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾

﴾28﴿ അവരിൽ കൂടുതൽ മദ്ധ്യമനായ [ഉത്തമനായ] ആൾ പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞില്ലേ, നിങ്ങൾ 'തസ്ബീഹ്' [സ്തോത്രകീർത്തനം] ചെയ്യാത്തതെന്താണ്' എന്ന്?!

قَالُوا۟ سُبْحَـٰنَ رَبِّنَآ إِنَّا كُنَّا ظَـٰلِمِينَ ﴿٢٩﴾

﴾29﴿ അവർ പറഞ്ഞു: 'നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിന് സ്തോത്രകീർത്തനം [അവന്റെ പരിശുദ്ധിയെ ഞങ്ങളിതാ വാഴ്ത്തുന്നു]! നിശ്ചയമായും നാം അക്രമികളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു!'

《28》 قَالَ പറഞ്ഞു أَوۡسَطُهُمۡ അവരിൽ മദ്ധ്യമൻ (ഉത്തമൻ, മിതമായ വൻ) أَلَمۡ أَقُل ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ لَّكُمۡ നിങ്ങളോട് لَوۡلَا تُسَبِّحُونَ നിങ്ങൾ തസ്ബീഹ് ചെയ്യാത്തതെന്ത്, (ചെയ്തുകൂടേ) 《29》 قَالُواْ അവർ പറഞ്ഞു سُبۡحَٰنَ സ്തുതി കീർത്തനം വാഴ്ത്തുന്നു, പരിശുദ്ധമാക്കുന്നു رَبِّنَآ നമ്മുടെ റബ്ബിന്, റബ്ബിനെ إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും നാം ആയിരിക്കുന്നു ظَٰلِمِينَ അക്രമികൾ

അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൂടുതൽ മിതത്വവും മര്യാദയും ഉള്ള ഒരാൾ, താൻ നേരത്തെ ഉപദേശിച്ചിരുന്ന ഉപദേശം അവർ ചെവിക്കൊള്ളാതിരുന്നതു കൊണ്ട് നേരിട്ട ഭവിഷ്യത്താണ് ഇതെന്ന് അവരെ ഓർമപ്പെടുത്തുകയാണ്. അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് തന്ന അനുഗ്രഹത്തിന് നിങ്ങൾ കൂറും നന്ദിയും കാണി ക്കേണ്ടതാണ്, അവന്റെ മഹത്വം പ്രകീർത്തനം ചെയ്യേണ്ടതാണ്, അതിന് പകരം നിങ്ങൾ കൈകൊള്ളുവാൻ പോകുന്ന ഈ നിലപാട് നന്നല്ല എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം ഗുണദോഷിച്ചിരുന്നു. തങ്ങൾ ചെയ്തത് അക്രമം തന്നെയാണെന്ന് അവർക്ക് ഇപ്പോൾ ബോധ്യം വന്നു.

فَأَقۡبَلَ بَعۡضُهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٍ يَتَلَٰوَمُونَ ﴿٣٠﴾

《30》 അങ്ങനെ, പരസ്പരം കുറ്റപ്പെടുത്തികൊണ്ട് അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു.

قَالُواْ يَٰوَيۡلَنَآ إِنَّا كُنَّا طَٰغِينَ ﴿٣١﴾

《31》 അവർ പറഞ്ഞു: 'നമ്മുടെ കഷ്ടമേ! നിശ്ചയമായും നാം അതിരുകവിഞ്ഞവരായിരിക്കുന്നു!

عَسَىٰ رَبُّنَآ أَن يُبۡدِلَنَا خَيۡرًا مِّنۡهَآ إِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا رَٰغِبُونَ ﴿٣٢﴾

《32》'നമ്മുടെ റബ്ബ് നമുക്ക് ഇതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായത് പകരം നൽകിയേക്കാവുന്നതാണ്, നിശ്ചയമായും നാം നമ്മുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് ആഗ്രഹം [അപേക്ഷ] സമർപ്പിക്കുന്നവരാകുന്നു.'

كَذَٰلِكَ ٱلۡعَذَابُۖ وَلَعَذَابُ ٱلۡأٓخِرَةِ أَكۡبَرُۚ لَوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ ﴿٣٣﴾

《33》 അപ്രകാരമാണ് ശിക്ഷ! പരലോകശിക്ഷയാകട്ടെ, കൂടുതൽ വമ്പിച്ചതുംതന്നെ. അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ!

﴾30﴿ فَأَقْبَلَ അങ്ങനെ മുന്നിട്ടു, നേരിട്ടു (തിരിഞ്ഞു) بَعْضُهُمْ അവരിൽ ചിലർ عَلَىٰ بَعْضٍ ചിലരുടെമേൽ (നേരെ) يَتَلَٰوَمُونَ അന്യോന്യം കുറ്റപ്പെടുത്തി (ആക്ഷേപിച്ചു)ക്കൊണ്ട് ﴾31﴿ قَالُوا۟ അവർ പറഞ്ഞു يَٰوَيْلَنَآ നമ്മുടെ നാശമേ, കഷ്ടമേ إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും നാമായിരിക്കുന്നു طَٰغِينَ അതിരുകവിഞ്ഞവർ, ധിക്കാരികൾ ﴾32﴿ عَسَىٰ ആയേക്കാം رَبُّنَآ നമ്മുടെ റബ്ബ് أَن يُبْدِلَنَا നമുക്ക് പകരം തരുക خَيْرًا مِّنْهَآ അതിനെക്കാൾ നല്ലത്, ഉത്തമമായത് إِنَّآ നിശ്ചയമായും നാം إِلَىٰ رَبِّنَا നമ്മുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് رَٰغِبُونَ ആഗ്രഹം സമർപ്പിക്കുന്ന (അപേക്ഷിക്കുന്നവരാണ്) ﴾33﴿ كَذَٰلِكَ അപ്രകാരമാണ് ٱلْعَذَابُ ശിക്ഷ وَلَعَذَابُ ٱلْءَاخِرَةِ പരലോകശിക്ഷയാകട്ടെ أَكْبَرُ ഏറ്റവും വലുത്, വമ്പിച്ചത് (തന്നെ) لَوْ كَانُوا۟ അവരായിരുന്നുവെങ്കിൽ يَعْلَمُونَ അറിയും

ഇഹത്തിൽവെച്ച് അവർക്ക് അനുഭവപ്പെട്ട ദൈവിക ശിക്ഷയാണിത്. ധിക്കാരികൾക്ക് ഇഹത്തിൽവെച്ച് ലഭിച്ചേക്കുന്ന ശിക്ഷ ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണ്. എന്നാൽ, അതിനെക്കാൾ എത്രയോ വമ്പിച്ചതായിരിക്കും പരലോകത്ത് വെച്ച് ലഭിക്കുന്ന ശിക്ഷ. ജനങ്ങൾ പരസ്പരം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര നന്നായേനേ! എന്നാൽ അവർ ഒരിക്കലും ദുഷ്ചെയ്തികൾക്ക് വശംവദരാകുമായിരുന്നില്ല. എന്ന് സാരം.

തോട്ടക്കാരുടെ സംഭവം വിവരിച്ചശേഷം, അവിശ്വാസികളുടെ ഒരു പിഴച്ച ധാരണക്ക് അല്ലാഹു അടുത്തവചനങ്ങളിൽ മറുപടി പറയുന്നു. ഞങ്ങളാണല്ലോ തോട്ടങ്ങൾ മുതലായ ധനസമ്പത്തുകൾ ധാരാളമുള്ളവർ; മുസ്‌ലിംകൾ ഞങ്ങളെക്കാൾ ഉത്തമൻമാരാണെങ്കിൽ അവർക്കല്ലേ കൂടുതൽ സുഖവും സമ്പത്തും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത്?! മരണാനന്തരം ഒരു ജീവിതമുണ്ടെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾക്ക് അവിടെവെച്ചും ഇതുപോലെ ഇവരെക്കാൾ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ലഭിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. എന്നൊക്കെ അവർ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇക്കാലത്ത് ചില ആളുകൾ, തങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങൾ തങ്ങളുടെ നന്മയുടെ ലക്ഷണമായി കരുതാറും സമർത്ഥിക്കാറും ഉണ്ട്. ഇവരും താഴെ കാണുന്ന വചനങ്ങൾ മനസ്സിരുത്തേണ്ടതാണ്.

വിഭാഗം- 2

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٣٤﴾

﴾34﴿ നിശ്ചയമായും ഭയഭക്തൻമാർക്ക് തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ അടുക്കൽ സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്റെ തോപ്പുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും.

أَفَنَجْعَلُ ٱلْمُسْلِمِينَ كَٱلْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾

﴾35﴿ എന്നാൽ, 'മുസ്‌ലിം' കളെ നാം കുറ്റവാളികളെപ്പോലെ ആക്കുകയോ?!

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾

﴾36﴿ നിങ്ങൾക്കെന്താണ്, എപ്രകാരമാണ് നിങ്ങൾ വിധി കൽപിക്കുന്നത്?!

أَمْ لَكُمْ كِتَٰبٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾

﴾37﴿ അഥവാ, നിങ്ങൾക്ക് വല്ല ഗ്രന്ഥവും ഉണ്ടോ, നിങ്ങളതിൽ (വായിച്ചു) പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമാറ്?-

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾

﴾38﴿ നിങ്ങൾ (യഥേഷ്ടം) തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് നിശ്ചയമായും അതിൽ [ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ] നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന്!

﴾34﴿ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ നിശ്ചയമായും സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർക്കു (ഭയഭക്തൻമാർക്കു)ണ്ട് عِندَ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്റെ തോപ്പുകൾ, സ്വർഗങ്ങൾ ﴾35﴿ أَفَنَجْعَلُ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) നാം ആക്കുകയോ ٱلْمُسْلِمِينَ മുസ്‌ലിംകളെ كَٱلْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളെപ്പോലെ ﴾36﴿ مَا لَكُمْ നിങ്ങൾക്കെന്താണ്, എന്തുപറ്റി كَيْفَ എപ്രകാരമാണ് تَحْكُمُونَ നിങ്ങൾ വിധികൽപിക്കുന്നു ﴾37﴿ أَمْ لَكُمْ അഥവാ (അതല്ലാ) നിങ്ങൾക്കുണ്ടോ كِتَٰبٌ ഒരു ഗ്രന്ഥം, വല്ല വേദഗ്രന്ഥവും فِيهِ അതിൽ تَدْرُسُونَ നിങ്ങൾ പഠിച്ചു (വായിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നു ﴾38﴿ إِنَّ لَكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്കുണ്ട് (എന്ന്) فِيهِ അതിൽ, (അതുപ്രകാരം) لَمَا تَخَيَّرُونَ നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന (ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന)ത്

നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഈ നിലതന്നെ തുടർന്നാലും നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതും, നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതുമായ പ്രതിഫലംതന്നെയാണ് നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുക എന്ന് വിധി കൽപിക്കുന്ന വല്ല വേദഗ്രന്ഥവും നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അങ്ങനെ അത് വായിച്ചുകൊണ്ടാണോ നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെയെല്ലാം വാദിക്കുന്നതും? എന്ന് സാരം.

أَمْ لَكُمْ أَيْمَـٰنٌ عَلَيْنَا بَـٰلِغَةٌ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَـٰمَةِ ۙ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾

﴿39﴾ അഥവാ, ഖിയാമത്തു നാൾ വരേക്കും എത്തു(മാറ് ബലത്തിലിരിക്കു)ന്ന വല്ല സത്യപ്രതിജ്ഞകളും നമ്മുടെമേൽ (ഉത്തരവാദപ്പെട്ടതായി) നിങ്ങൾക്കുണ്ടോ? നിങ്ങൾ വിധികൽപിക്കുന്നത് നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന്!

سَلْهُمْ أَيُّهُم بِذَٰلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾

﴿40﴾ (നബിയേ) അവരോട് ചോദിക്കൂ: അവരിൽ ഏതൊരുവനാണ് അത് സംബന്ധിച്ച് ഏറ്റു പറയുന്നവൻ?!

أَمْ لَهُمْ شُرَكَآءُ فَلْيَأْتُوا۟ بِشُرَكَآئِهِمْ إِن كَانُوا۟ صَـٰدِقِينَ ﴿٤١﴾

﴿41﴾ അഥവാ, അവർക്ക് വല്ല പങ്കുകാരും ആരാധ്യനും ഉണ്ടോ? എന്നാലവർ, തങ്ങളുടെ പങ്കുകാരെ കൊണ്ടുവരട്ടെ, അവർ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ!

﴿39﴾ أَمْ لَكُمْ അതല്ലാ (അഥവാ- അല്ലെങ്കിൽ) നിങ്ങൾക്കുണ്ടോ أَيْمَـٰنٌ വല്ല സത്യങ്ങളും, പ്രതിജ്ഞകൾ عَلَيْنَا നമ്മുടെമേൽ ഉത്തരവാദപ്പെട്ട (ബാധ്യസ്ഥരായ) بَـٰلِغَةٌ എത്തുന്നതായ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَـٰمَةِ ഖിയാമത്തുനാൾ വരെ إِنَّ لَكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്കുണ്ടെന്ന് لَمَا تَحْكُمُونَ നിങ്ങൾ വിധിക്കുന്നത് (തന്നെ) ﴿40﴾ سَلْهُمْ അവരോട് ചോദിക്കുക أَيُّهُم അവരിൽ ഏതൊരുവനാണ് بِذَٰلِكَ അതിനെപ്പറ്റി زَعِيمٌ ഏറ്റ് പറയുന്നവൻ, ഉത്തരവാദം വഹിക്കുന്നവൻ ﴿41﴾ أَمْ لَهُمْ അതല്ലാ (അഥവാ) അവർക്കുണ്ടോ شُرَكَآءُ വല്ല പങ്കുകാരും فَلْيَأْتُوا۟ എന്നാലവർ വരട്ടെ بِشُرَكَآئِهِمْ അവരുടെ പങ്കുകാരെകൊണ്ട്, പങ്കുകാരുമായി إِن كَانُوا۟ അവരാണെങ്കിൽ صَـٰدِقِينَ സത്യവാൻമാർ

കാര്യങ്ങളുടെ അന്തിമതീരുമാനത്തിന്റെ ദിവസം ഖിയാമത്ത് നാളാണല്ലോ. അവരുടെ ഹിതവും ഇഛയും അനുസരിച്ചായിരിക്കും അവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുക എന്നുള്ളതിന് അതുവരേക്കും ബലത്തിലിരിക്കുന്ന വല്ല ഉറപ്പും അല്ലാഹു അവർക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളതായി വല്ലവരും വാദിക്കുന്നുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർ അതൊന്ന് തെളിയിക്കട്ടെ അതല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ സാധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കത്തക്ക അധികാരാവകാശങ്ങളോടുകൂടിയ വല്ല പങ്കുകാരും-

അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ പങ്കാളികളായി അവർ ഗണിച്ചുവരുന്ന വല്ല ആരാധ്യവസ്തുക്കളും- അവർക്കുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അതും ഒന്ന് കാണട്ടെ! എന്ന് താൽപര്യം.

يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى ٱلسُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

《42》 കണങ്കാൽ വെളിവാക്കപ്പെടുന്ന [കാര്യം ഗൗരവത്തിലെത്തുന്ന] ദിവസം (ഓർക്കുക)! 'സുജൂദ്' ചെയ്യാൻ അവർ ക്ഷണിക്കപ്പെടും. അപ്പോൾ അവർക്ക് (അതിന്) സാധ്യമാകുന്നതുമല്ല.

خَٰشِعَةً أَبْصَٰرُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ وَقَدْ كَانُوا۟ يُدْعَوْنَ إِلَى ٱلسُّجُودِ وَهُمْ سَٰلِمُونَ ﴿٤٣﴾

《43》 തങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ (താഴ്ത്തി) വിനയപ്പെട്ടവരായ നിലയിൽ നിന്ദ്യത അവരെ ആവരണം ചെയ്യുന്നതാണ്. അവർ സുരക്ഷിതമായിരിക്കുമ്പോൾ 'സുജൂദ്' ചെയ്യാൻ അവർ ക്ഷണിക്കപ്പെടാറുണ്ടായിരുന്നു. [അന്ന് അവരത് ചെയ്തിരുന്നില്ല.]

《42》 يَوْمَ يُكْشَفُ തുറക്ക (വെളിവാക്ക- നഗ്നമാക്ക)പ്പെടുന്ന ദിവസം عَن سَاقٍ കണങ്കാലിൽനിന്ന് وَيُدْعَوْنَ അവർ ക്ഷണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും إِلَى ٱلسُّجُودِ സുജൂദിലേക്ക് (സുജൂദ് ചെയ്യാൻ) فَلَا يَسْتَطِيعُونَ അപ്പോൾ അവർക്ക് സാധിക്കുകയില്ല 《43》 خَٰشِعَةً താഴ്മകാണിച്ചു (ഭക്തികാട്ടി)കൊണ്ട് أَبْصَٰرُهُمْ അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ, കണ്ണുകൾ تَرْهَقُهُمْ അവരെ മൂടും, ആവരണം ചെയ്യും, ബാധിക്കും ذِلَّةٌ നിന്ദ്യത, ഹീനത, അപമാനം وَقَدْ كَانُوا۟ അവർ ആയിരുന്നിട്ടുണ്ട് يُدْعَوْنَ അവർ ക്ഷണിക്കപ്പെടുക إِلَى ٱلسُّجُودِ സുജൂദ് ചെയ്യാൻ وَهُمْ അവർ ആയിരിക്കെ سَٰلِمُونَ സുരക്ഷിതർ, രക്ഷപ്പെട്ടവർ

'മുഴങ്കാലിൽനിന്ന് വസ്ത്രംപൊക്കി നഗ്നമാക്കപ്പെടുക' എന്നത്രെ يكشف عن ساق എന്ന വാക്കിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. കാര്യം വളരെ ഗൗരവപ്പെട്ട അവസ്ഥയിലെത്തുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു: വലിയ ആപത്ത് നേരിടുമ്പോൾ വസ്ത്രം പൊക്കിപ്പിടിച്ച് ഓടിപ്പോകുക പതിവാണല്ലോ; ഇതിൽനിന്നാണ് ഈ അലങ്കാരപ്രയോഗം ജന്മമെടുത്തിരിക്കുന്നത്. കിയാമത്ത്നാളിലെ അതിഗൗരവഘട്ടമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു സൃഷ്ടികളെ വിചാരണക്കെടുക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അവിശ്വാസികൾ അങ്ങേഅറ്റം നിന്ദ്യരും ഹീനരുമായിക്കൊണ്ട് ലജ്ജിച്ചു തലതാഴ്ത്തി കീഴ്പ്പോട്ട്

നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. (സൂ: ശൂറാ 45-ാം വചനം നോക്കുക.) ഈ അവസരത്തിൽ അവരോട് അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ സുജൂദ് (സാഷ്ടാംഗ നമസ്ക്കാരം) ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെടുമെന്നും, അവർക്ക് അതിന് സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇഹത്തിൽവെച്ച് അല്ലാഹുവിന് സുജൂദ് ചെയ്യാൻ അവരെ പ്രവാചകൻമാർ മുഖേന ക്ഷണിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. അപ്പോൾ അവർ അതിന് വിസമ്മതിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ അവർ അതിന് പരിപൂർണമായും തയ്യാറാണ്. പക്ഷേ, അവർക്കതിന് സാധ്യമാകുകയില്ല. അവരോട് ഈ അവസരത്തിൽ സുജൂദ് ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, വളരെ വഷളാക്കലും നിന്ദിക്കലുമാണെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ.

'കാര്യം ഗൗരവത്തിങ്കലെത്തുന്ന അവസരത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികളായ ഓരോ പുരുഷനും സ്ത്രീയും അല്ലാഹുവിന് സുജൂദ് ചെയ്യും. ഇഹത്തിൽവെച്ച് കീർത്തിക്കും പ്രശസ്തിക്കുംവേണ്ടി സുജൂദ് ചെയ്തുവന്നിരുന്നവർ ബാക്കിയാകും. ഈ അവസരത്തിൽ അവരും സുജൂദ് ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കും. എന്നാൽ അവരുടെ മുതുക് (വളയാതെ) ഒരേ നട്ടെല്ലായിത്തീരുന്നതാണ്.' എന്ന് ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു നബി വചനത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. അവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ പലതും വിവരിച്ചശേഷം അല്ലാഹു നബിﷺയോട് പറയുന്നു:-

فَذَرْنِى وَمَن يُكَذِّبُ بِهَٰذَا ٱلْحَدِيثِ ۖ سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾

﴿44﴾ ആകയാൽ, എന്നെയും, ഈ വർത്തമാനത്തെ [ക്വുർആനെ] വ്യാജമാക്കുന്നവരെയും വിട്ടേക്കുക. നാം അവരെ അറിയാത്തവിധത്തിലൂടെ പടിപടിയായി ക്കൊണ്ടുവന്ന് (ശിക്ഷിച്ചു) കൊള്ളാം.

وَأُمْلِى لَهُمْ ۚ إِنَّ كَيْدِى مَتِينٌ ﴿٤٥﴾

﴿45﴾ ഞാൻ അവർക്ക് അയച്ചിട്ടുകൊടുക്കുന്നതുമാണ്. നിശ്ചയമായും, എന്റെ തന്ത്രം ബലവത്തായതത്രെ,

---

﴿44﴾ فَذَرْنِى ആകയാൽ എന്നെ വിട്ടേക്കുക وَمَن يُكَذِّبُ വ്യാജമാക്കുന്നവരെയും بِهَٰذَا ٱلْحَدِيثِ ഈ വർത്തമാനത്തെ, വിഷയത്തെ سَنَسْتَدْرِجُهُم നാം അവരെ (വഴിയെ) പടിപടിയായി (ക്രമേണ) കൊണ്ടുവരും مِّنْ حَيْثُ വിധത്തിൽ لَا يَعْلَمُونَ അവർ അറിയാത്ത ﴿45﴾ وَأُمْلِى لَهُمْ അവർക്ക് നാം അയച്ചിട്ടു (നീട്ടി) കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും (ചെയ്യുന്നു) إِنَّ كَيْدِى നിശ്ചയമായും എന്റെ തന്ത്രം, ഉപായം مَتِينٌ ബലവത്താണ്, ശക്തമാണ്

ആ സത്യനിഷേധികളെയെല്ലാം അല്ലാഹു ക്രമേണ ഒതുക്കുകയും, ശിക്ഷയിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യും. തൽക്കാലം അവരെ അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിന് വിട്ടിരിക്കുന്നത് ഒരു തന്ത്രം മാത്രമാണ്. ആ തന്ത്രത്തിൽ അകപ്പെടാതെ രക്ഷപ്പെടുവാൻ അവർക്ക് യാതൊരു ഗത്യന്തരവുമില്ല. അതുകൊണ്ട് അവരെപ്പറ്റി പരിഭ്രമമോ മനോവേദനയോ ഉണ്ടാകേണ്ടതില്ല എന്ന് സാരം. നബിﷺ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'അക്രമിക്ക് അല്ലാഹു അയച്ചിട്ടു കൊടുക്കും. അങ്ങനെ അവൻ അവനെ പിടികൂടുമ്പോൾ അവനിൽനിന്ന് കുതറി രക്ഷപ്പെടുവാൻ അവന് കഴിയുകയില്ല.' (ബു; മു.)

أَمْ تَسْـَٔلُهُمْ أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾

《46》 അതല്ല, (ഒരുപക്ഷേ) നീ അവരോട് വല്ല പ്രതിഫലവും ചോദിച്ചിട്ട് അവർ കടബാധ്യത നിമിത്തം ഭാരപ്പെട്ടവരാകുന്നുവോ?!

أَمْ عِندَهُمُ ٱلْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٧﴾

《47》 അതല്ല, അദൃശ്യ ജ്ഞാനം അവരുടെ പക്കൽ ഉണ്ടായിട്ട് അവർ എഴുതുകയാണോ?!

《46》 أَمْ അതല്ല, പക്ഷേ, അഥവാ تَسْـَٔلُهُمْ നീ അവരോട് ചോദിക്കുന്നു (വോ) أَجْرًا വല്ല പ്രതിഫലവും فَهُم എന്നിട്ട് അവർ مِّن مَّغْرَمٍ കടബാദ്ധ്യതയാൽ مُّثْقَلُونَ ഭാരപ്പെട്ടവരാണ് 《47》 أَمْ അതല്ല عِندَهُم അവരുടെ പക്കലുണ്ട് (ണ്ടോ) ٱلْغَيْبُ അദൃശ്യജ്ഞാനം فَهُم എന്നിട്ടവർ يَكْتُبُونَ എഴുതുന്നു (വോ)

ഇതും, ഇതുപോലെയുള്ളതുമായ പല ചോദ്യങ്ങളും സൂറത്തു ത്ത്വൂറിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അവയും അവയുടെ വിവരണവും ഓർക്കുക. നബി ﷺ അവരോട് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ലെന്നും, അവരുടെ പക്കൽ അദൃശ്യജ്ഞാനമൊന്നുമില്ലെന്നും വ്യക്തമാണല്ലോ.

فَٱصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُن كَصَاحِبِ ٱلْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾

《48》 അതുകൊണ്ട് (നബിയേ) നീ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ വിധിക്ക് ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളുക. നീ (ആ) മത്സ്യത്തിന്റെ ആളെപ്പോലെ ആയിരിക്കരുത്; അതായത്, അദ്ദേഹം വ്യസനം (അഥവാ കോപം) നിറഞ്ഞവനായ നിലയിൽ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ച്ച സന്ദർഭം.

لَّوۡلَآ أَن تَدَٰرَكَهُۥ نِعۡمَةٌ مِّن رَّبِّهِۦ لَنُبِذَ بِٱلۡعَرَآءِ وَهُوَ مَذۡمُومٌ ﴿٤٩﴾

﴾49﴿ തന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള ഒരു (മഹത്തായ) അനുഗ്രഹം അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടെടുക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം (ആ) പാഴ്ഭൂമിയിൽ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവനായുംകൊണ്ട് പുറംതള്ളപ്പെടുമായിരുന്നു!

فَٱجۡتَبَٰهُ رَبُّهُۥ فَجَعَلَهُۥ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٥٠﴾

﴾50﴿ എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്ഷിതാവ് അദ്ദേഹത്തെ (നല്ലവനാക്കി) തിരഞ്ഞെടുത്തു; എന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തെ സദ്വൃത്തൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആക്കുകയും ചെയ്തു.

﴾48﴿ فَٱصۡبِرۡ ആകയാൽ നീ ക്ഷമിക്കുക لِحُكۡمِ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ വിധിക്ക് وَلَا تَكُن നീ ആകുകയും അരുത് كَصَاحِبِ ٱلۡحُوتِ മത്സ്യത്തിന്റെ ആളെപ്പോലെ إِذۡ نَادَىٰ അദ്ദേഹം വിളിച്ചപ്പോൾ وَهُوَ അദ്ദേഹം ആയിക്കൊണ്ട് مَكۡظُومٌ (കോപം- വ്യസനം) നിറഞ്ഞവൻ ﴾49﴿ لَّوۡلَآ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ أَن تَدَٰرَكَهُۥ അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടെടുക്കുക نِعۡمَةٌ ഒരു അനുഗ്രഹം مِّن رَّبِّهِۦ തന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന് لَنُبِذَ അദ്ദേഹം ഇടപ്പെടുമായിരുന്നു (പുറംതള്ളപ്പെടുമായിരുന്നു) بِٱلۡعَرَآءِ പാഴ്ഭൂമിയിൽ, ഒഴിഞ്ഞ സ്ഥലത്ത് وَهُوَ അദ്ദേഹം ആയിക്കൊണ്ട് مَذۡمُومٌ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവൻ ﴾50﴿ فَٱجۡتَبَٰهُ എന്നാൽ (എന്നിട്ട്) അദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്തു (നന്നാക്കി എടുത്തു) رَبُّهُۥ തന്റെ റബ്ബ് فَجَعَلَهُۥ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തെ ആക്കുകയും ചെയ്തു مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ സദ്വൃത്തരിൽ, സജ്ജനങ്ങളിൽ

അക്രമികളായ ശത്രുക്കളെ അല്ലാഹു തൽക്കാലം അയച്ചിട്ടിരിക്കുകയാണ്; അവരുടെ പേരിൽ വഴിയെ ശക്തിമത്തായ നടപടി അവൻ എടുക്കുന്നതാണ്; അതുവരെ ക്ഷമിച്ചിരിക്കണം എന്ന് നബിﷺയോട് ഉപദേശിക്കുന്നതോടൊപ്പം, ഈ വിഷയത്തിൽ യൂനുസ് നബി (അ) ചെയ്തതുപോലെ ചെയ്യരുതെന്നുകൂടി തിരുമേനിയെ അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത അവിശ്വാസത്തിലും അനുസരണക്കേടിലും ശഠിച്ചുനിന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യസനവും കോപവും സഹിക്കവയ്യാതെ അദ്ദേഹം സ്ഥലംവിട്ടുപോകുകയും, കപ്പൽയാത്രയിൽവെച്ച് ഒരു വമ്പിച്ച മത്സ്യം അദ്ദേഹത്തെ വിഴുങ്ങുകയും ഉണ്ടായി. മത്സ്യത്തിന്റെ വയറ്റിൽവെച്ച് അദ്ദേഹം ഖേദിച്ചു മടങ്ങുകയും അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം, മത്സ്യം അദ്ദേഹത്തെ സമുദ്രതീരത്തുള്ള ഒരൊഴിഞ്ഞ സ്ഥലത്ത് പുറംതള്ളി. അദ്ദേഹം അങ്ങേഅറ്റം അവശനായിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അവിടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരോഗ്യം വീണ്ടുകിട്ടുമാറുള്ള

സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്ത് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിച്ചു. വീണ്ടും ജനങ്ങളിൽ ചെന്നു ദിവ്യദൗത്യപ്രബോധനം തുടരുവാൻ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ, ജനങ്ങളുടെ നിഷേധത്തിൽ അക്ഷമയും നിരാശയും ഉണ്ടാകരുതെന്ന് നബിﷺയെ ഉപദേശിക്കുകയാണ്. യൂനുസ് (അ)ന്റെ ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി സൂ: അൻബിയാഉ് 87 - 88 ൽ നാം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ കൂടുതൽ വിവരിക്കുന്നില്ല.

وَإِن يَكَادُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَٰرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا۟ ٱلذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُۥ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿٥٢﴾

﴾51﴿ അവിശ്വസിച്ചവർ, ഉൽബോധനം [ക്വുർആൻ] കേൾക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ (പതിപ്പിച്ചു)കൊണ്ട് നിന്നെ അവർ വഴുക്കി വീഴുമാറാക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു; 'നിശ്ചയമായും ഇവൻ ഒരു ഭ്രാന്തൻതന്നെ' എന്ന്.

﴾52﴿ ഇതാകട്ടെ, ലോകർ ക്ക് (പൊതുവായു)ള്ള ഒരു ഉൽബോധനമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ലതാനും.

﴾51﴿ وَإِن يَكَادُ നിശ്ചയമായും ആകാറാകുന്നു ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ അവിശ്വസിച്ചവർ لَيُزْلِقُونَكَ നിന്നെ വഴുക്കിവീഴ്ത്തുക (തന്നെ) بِأَبْصَٰرِهِمْ അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾകൊണ്ട് لَمَّا سَمِعُوا۟ അവർ കേൾക്കുന്ന അവസരം ٱلذِّكْرَ ഉൽബോധനം, പ്രമാണം, പ്രബോധനം, സ്മരണ وَيَقُولُونَ അവർ പറയുകയും ചെയ്യും إِنَّهُۥ നിശ്ചയമായും അവൻ لَمَجْنُونٌ ഭ്രാന്തൻ തന്നെ ﴾52﴿ وَمَا هُوَ അതല്ലതാനും إِلَّا ذِكْرٌ ഒരു ഉൽബോധനമല്ലാതെ لِّلْعَٰلَمِينَ ലോകർക്ക്, ലോകർക്കുവേണ്ടിയുള്ള

ക്വുർആൻ കേൾക്കുമ്പോൾ അവിശ്വാസികളിലുണ്ടാകുന്ന വെറുപ്പിന്റെയും പ്രതിഷേധത്തിന്റെയും കാഠിന്യമാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ എടുത്തുകാട്ടുന്നത്. കഠിനകോപത്തോടുകൂടി അവർ തിരുമേനിയുടെ നേരെ നോക്കുന്ന നോട്ടം കണ്ടാൽ, അതിന്റെ ഗൗരവം നിമിത്തം തിരുമേനി സ്തംഭിച്ചു കാൽവഴുതി അടിതെറ്റി വീണുപോയേക്കും. അഥവാ അത്രയും കടുത്തതായിരിക്കും അത്. ന്യായംകൊണ്ടും, തെളിവുകൊണ്ടും മറക്കുവാൻ കഴിയാത്ത അവർ നബിﷺയെ ഭ്രാന്തനെന്ന് പറഞ്ഞ് തൃപ്തി അടയുകയും ചെയ്യും. അവർ സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെന്നുവെച്ച് ക്വുർആന്റെ പ്രബോധനം നിറുത്തിവെക്കേണ്ടതില്ല, നിറുത്തിവെക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കാരണം അത് അവരെമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതല്ല. ലോകരെയെല്ലാം പൊതുവിൽ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ്.

اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل